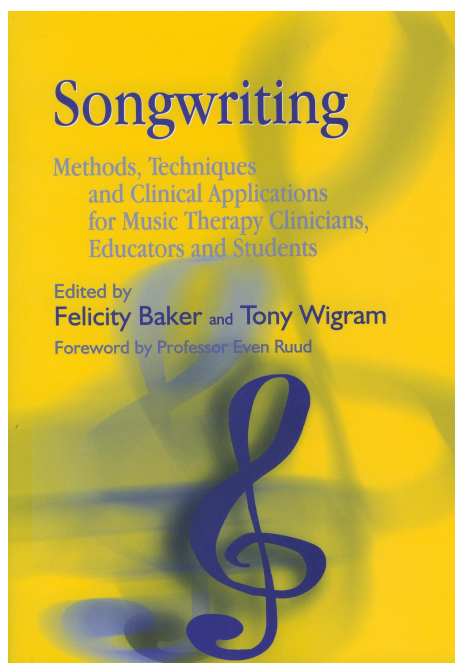

Boganmeldelse – Songwriting

Anmeldt af **Bolette Daniels Beck**

Cand. mag. i musikterapi og folkloristik, privat praksis/projektansat i Psykiatrisk Center i Vestsjællands Amt. Kontakt: bdb@lydcirklen.dk

“Cry out and shout

let your voice be heard!

But no one will listen

no one had time

If you’re silent you can hear the little

girl whispering when she stumbles through

her hard life:

Cry out and shout

let your voice be heard!”

(Uddrag af Emmas sang (ung kvinde med PTSD som følge af en barndom med overgreb og misbrug, Rolfsjord i Baker og Wigram 2005, s. 106))

Felicity Baker og Tony Wigram: Songwriting – Methods, Techniques and Clinical Applications for Music Therapy Clinicians, Educators and Students. Udgi- vet af Jessica Kingsley Publishers, London and Philadelphia, 2005. 285 sider.

Songwriting er en nyudgivet bog om sangskrivning som musikterapeutisk metode. Den består af 11 kapitler af forskellige forfattere, redigeret af Tony Wigram (Ph. d. i musikterapi og professor på Institut for Musikterapi i Ålborg) og Felicity Ba-

ker (Ph. d. i musikterapi, leder af musikterapiuddannelsen i Melbourne). Forordet er skrevet af professor Even Ruud, Norge.

I bogens indledning skriver Tony Wigram, at musikterapifaget kan savne specifikke metode- og teknikbeskrivelser, og at musikterapistuderende ofte overlades til selv at måtte udvikle konkrete redskaber. Intentionen med Songwriting er at råde bod på dette ved at udgive en metodebog fun- deret i musikterapeutisk klinisk praksis.

Songwriting beskriver sangfremstilling

over et bredt spænd - fra arbejdet med autistiske børns spontane sanglige historiefortællinger støttet af terapeutens musik og interventioner (Amelia Oldfield i samarbejde med psykoanalytikeren Christine Franke) over brugen af sangskrivning som redskab til at finde ny identitet efter en hjerneskade (Felicity Baker, Jeanette Kennelly, Jeanette Tamplin) og som genoptræning af hjerneskadedes samtaleevne (Felicity Baker). Der fortælles om den fælles produktion af en sang som empowerment-gruppeproces for voksne misbrugsofre (Toni Day), om sangskrivning med psykiatriske patienter (Randi Rolvsjord), om sårbare teenagere i en almindelig skole (Philippa Derrington), og om hvordan musikterapeuten selv kan lave sange til brug i terapi, i bogen eksemplificeret ved en sorggruppe for teenagere (Robert Krout). Omkring 1/3 af bogen handler om brugen af sangproduktion i onkologien: Trygve Aaagaard skriver om sangproduktion og -performance på en børneafdeling og Emma O'Brien skriver om sit arbejde med voksne med cancer. Cheryl Dileo og Lucanne Magill beskriver ligeledes sangskrivning med voksne og døende på hospice udfra et tværkulturelt og spirituelt perspektiv.

Afslutningsvis præsenterer Tony Wigram en opsummering af de omtalte metoder og teknikker, hvor fremstilling af lyrik, musik, beskrivelser af terapeutiske formål og performancemuligheder er opstillet i en række tabeller. Wigram samler alle metoderne i en fælles oversigtsmetode: FAST – Flexible Approach to Songwriting in Therapy.

Sangfremstilling i musikterapi (song creation) fremhæves som en narrativ metode der på en struktureret måde støtter klienter til at udtrykke sig følelsesmæssigt, i en form der understøtter klienternes synliggørelse og selvværd, empowerment, status og

identitet. Sangene er en kommunikationskanal; hørbare kunstneriske produkter, der ikke alene fungerer som et terapeutisk værktøj, men som også kan få deres eget liv og betydning udover terapiens rammer, når de bliver spillet til/for nærtstående familiedømlemmer, kammerater, personale og beslutningstagere.

I bogens artikler gives konkrete beskrivelser af fremgangsmåder: for eksempel hvordan og hvornår man kan motivere klienter, hvilke metoder man kan bruge til at indkredse en sangs tema, form, vers og omkvæd, hvordan musikterapeuten kan hjælpe med at udforme melodi og akkompagnement, hvordan man kan indspille og dokumentere sangene, og hvordan man kan tilpasse disse processer til forskellige funktionsniveauer. En del af forfatterne beskriver deres metoder gennem en række navngivne teknikker eller rækker af trin eller stadier, for eksempel Emma O'Briens GOLM: Guiding Original Lyrics and Music, som hun har udviklet til voksne cancerpatienter.

De beskrevne fremgangsmåder gør processen overskuelig, men kan virke lidt skematisk. Alle kapitlerne i bogen er forsynet med virkelig gode caseeksempler eller casevignetter, som uddyber de beskrevne metoder. Der er mange node- og teksttransskriptioner. Det er, ud over at være fagligt relevant og spændende, meget bevægende at læse caseeksemplerne, som illustrerer hvor stort et potentiale forskellige klienter har til at skabe unikke, humoristiske og stærke sangudtryk.

Bogen Songwriting dokumenterer en meget brugbar metode indenfor musikterapi, som er værd at stifte bekendtskab med både for praktiserende musikterapeuter, studerende samt for musiske mennesker fra andre faggrupper.

Personligt synes jeg bogen lukker op for mange nye ideer og muligheder, især om-

kring tekstarbejdet – men også omkring brugen af populærmusik (pop, rock, rap, heavy metal m.v.) og traditionelle sangformer (blues, gospel, ragaer, folkesang). Jeg føler mig inspireret og godt klædt på til at kaste mig ud i sangfremstilling i mit fremtidige arbejde. Jeg synes også bogen har fået minder frem og har kastet nyt lys på mange af de sange, jeg tidligere har lavet sammen med klienter uden at tænke over det som en særlig metode.

Bogens kapitler fungerer som selvstændige artikler, som sagtens kan læses hver for sig. Men læser man hele bogen, får man

et rigt spænd af teknikker og erfaringer at trække på i sin kommende praksis som medkomponist af musikterapeutiske sange!

“Drifting between worlds I come

Drifting below the Sun.

Knowing I am returning Home

And knowing I have my Chance”

(Sidste vers af sang skrevet af Ellie, 12 år, bipolar disorder og Aspergers syndrom, Davies i Baker og Wigram, s. 55)

